

Вирівняйте залеглу і відновляйте свою передплату на “У. Р. В”.

ПАМ’ЯТАЙТЕ, ЩО КОЖНИЙ ЗАДОВЖЕНИЙ ВАМИ СВОЇМ ГАЗЕТИ ЦЕНТ СПИНЯЄ ТІ РОЗВИТОК І СПРИЧИНЯЄ ВЕЛИКІ ТРУДНОСТІ ТІ ІСНУВАННЯ!

АЙ ДОБЛО ДОБЛО І БЕЗРОБІТТЯ.

Коли Ай Добло Добло довідалася, що Індустріальна Юнія Лісових і Рільних Робітників зачинає організувати безробітних і переїзджаних робітників у Порт Артур, вона почала проявляти свою “активність”. В той цілі скликала вона перший мітинг безробітних на середу, 17 вересня в’сали Ай Добло Добло. Робітники, будучи під вражінням, що Ай Добло Добло хоче щось дійсно зробити, щоб поліпшити їхнє невдачне положення, приїшли на мітинг досить чисельно. Багато членів Індустріальної Юнії також пішли на той мітинг, щоб побачити, що Ай Добло Добло має на душі робити.

Три ірмовці, які говорили на згаданому мітингу на англійській, фініландській і данській мовах, всі агітували, що безробітні повинні стати членами Ай Добло Добло і таким способом “розв’язати всі свої проблеми”.

Коли останній промовець скінчив говорити, голова мітингу заявив, що отивається дискусію, але в ті самі часи старався змити мітинг. Товариш Ф. Брюс, який був присутній на мітингу, попросив о дозволенья, говорити і говорив через яких 15 минут про дійсні причини безробіття. Він сказав, що багато людей стараються зараз звести безробітних на бездоріжжя. Безробітні мають бути дуже обережні чий промову товариша Брюса нагородили присутні робітники великими оплесками, показуючи тим, що вони годяться з його замітками.

Організатор Ай Добло Добло зачав очернювати комуністичну партію і говорити багато брехонь про “розкол в рядах партії” і про “зраду під час страйків”. Цим він хотів опрокунити замітки т. Брюса, але не мав великого успіху.

Скликають другий мітинг.
Не винісши ніякого задоволення з першого мітингу, Ай Добло Добло скликала другий мітинг на середу, 24 вересня. Проголошено, що на цій мітингу будуть “дискутувати про безробіття” і будеться “робити щось в справі резолюції”.

Безробітні, число яких зростає з кожним днем, прочитавши оголошення, що будеться “робити щось над резолюцією”, відповіли на поклик досить чисельно. На мітинг прибуло кількасот робітників.

Один по одному вони вставали і домагалися, щоб прийняти боеву програму, виробити домагання і щоб всі безробітні пішли до ситі гол та там предоджали свої домагання міській раді.

Кліка з Ай Добло Добло аргументувала, що виходити на вулиці, це “німа тактика”. Тільки комуністи тримаються цієї тактики. Що вони радять вислати поштою резолюцію до міської ради.

Почувши такі аргументи, багато безробітних опустили садо.

Програма жебрання.

По довгих аргументах над цєю справою, резолюцію прочитано. В ній говорилося, що безробітні в Порт Артур просят міську раду, щоб вона киваалася і домагалася частини дарунку уряду Бенета для безробітних, інакше вона, себто міська рада, спініється і другі муніципалі всім загарбають. В резолюції говорилось також, щоб міська рада звернула свою увагу на “бідних безробітних”, які примирають в голоді і не мають де мешкати.

Товариш Брюс, який був присутній і на цій мітингу, встав і зробив поправку, щоб резолюцію відкинути і вибрати комітет, який вложив би дійсно боеву програму для безробітних, програму, яка висловлювала б настрій робітників, що брали участь в дискусіях.

Більшість присутніх робітників висказували своє задоволення з поправки в той спосіб, що вставали з своїх місць і оплескивали її. Опісля слідували гарячі дискусії, в яких робітники підтримували поправку згаданого товариша.

З клятьбою на устах виходять з сали.
Коли бонч Ай Добло Добло зачав знову маркірувати, більша половина робітників опустила садо проклинаючи і знімаючи кудакі проти зрадників.

Голосовання відбулося тоді, коли в сали осталося около 90 робітників, на яких 400, що було присутні. По довгий нараді з своїми колегами “безсторонній” голова оголосив вислід голосовання: 48 “за” резолюцією і 43 за поправкою.

Майже всі робітники опустили садо по вислуханні висладу голосовання, осталяючи кліку з її “мудрою тактикою”.

Це знову показує тим робітникам, які ще себе дурять такою організацією, як Ай Добло Добло і її подібним. Це показує дійсне обличчя таких

організацій. Вони є нічим іншим, тільки звідниками робітників.

Приготовляється мітинг Лісової і Рільної Індустріальної Юнії Робітників та Ворксер Юніті Ліг від проводом кому-

ністичної партії, на яких будуть дискусії, дійсні питання про безробіття і на яких буде прийнята боева програма за повним утриманням.

Ф. Б. Порт Артур, Онт.

ВЖЕ Й ЖИВА ПРОМИНУЛИ, А РОБОТИ НЕ БУЛО Й НЕМАЄ

Бредона, Ман.
Жива вже проминули, робітники повертають назад з фармів до індустрійних і фермерських міст, шукаючи праці.

До живи не один робітник дурив себе заробітком на фармах, зараз кожний бачить, що живна вже проминули, а того заробітку не видно ніде. Елвейтори заповнені це абіжжям з минулих років, а безробітні тяляються по від офісами усяких компаній та вистовують по від братами фабрик, голоді, виснажені.

Наступна зима зима, а сотки тисячі безробітних осталися зараб без цента. Не мають що їсти, в що вбратися, ні де перебути оцю важку зиму. Шо будуть робити безробітні зимою, про те пани думати не хочуть, їм коби якнайбільше стягнути зенків з праці тих робітників.

За себе мусят постояти робітники самі. Безробітні мусят обєднатися в організації безробітних і організованою силою домагатися праці або повного втримання.

Мають капіталісти гроші на воєнне озброєня проти Радяньського Союзу, вони й мусят мати відки заплатити робітникам, що йому належаться за його працою. Безробітним треба організованою силою боротися за працою або повне втримання. Тоді й по від офісами не треба буде вистовувати діями й почамі робітникам та вичікувати панського змидування.

І. Чапчук.

ЧОМУ МОВЧАТЬ БЕЗРОБІТНІ ТА ВИЗІСКУВАНІ РОБІТНИКИ У ЦЕЙ ЖАХЛИВИЙ ЧАС?

Торонто, Онт.
Останніми роками робітництво Канади зійшло на край своєї нужди. А вже чи не найбільше доводиться теріти зимою, коли то робітників віддають до усіх усюдів. Зимою робітники цілими гуртами прибувають в міста, мріючи своїми спрацюваними ногами брукюлі вулиці міста, шукаючи скряк праці.

Місто Торонто є теж одним з цих місцевостей, куди зїзджать робітники з усіх сторін. А вже найбільше прибувають сюди робітники зі Східної Канади. В Торонто є чимало фабрик, заводів, ресторанів тощо і не один так і думає, що й тут мусят бути багато й роботи. Але, приїхавши на місце, кожний переконається, що тієї роботи немає й тут, а безробітні цілими гуртами ідуть з кіниці одного стрігу на другий, обдерті, голоді. Ідуть вони з-під одного офісу до другого, вистовують, та надармо. Немає праці сьогодні — це й відповідь страшна, безхлібна. Те саме й завтра, після завтра, тигеться день за днем, зміни немає ніякої. А до міста напливають все нові й нові лави безробітних.

Безробіття використовують усякі бося і обирають заробітчану платню тим робітникам, які стоять ще деякий час при станку праці. Вони заставляють робітників працювати довго, за спід-ап системю, за якнайменшу плату. От вийти-б лише працю по ресторанах. В одному ресторані й в працюванні від 6 години зрання до 4.30 по-нодні. За той час треба було заробити як кінша, а користі з тієї заробітної платні ніякої. \$12 в тиждень, оце й була заробітна плата за 10 з половиною годин важкої праці. Інші робітники працюють по ресторанах навіть і по більше годин денно, ще й свертайм заставляють робити. Сказати якось слова на отой крикливий вишис неможна, бо зараз бося показує нам пальцем на вулиці міста, де тиняються виголоділі безробітні й покрюкують прогнаніями робітника від станка праці. А там на вулицях справді много безробітних чекає, щоб замінити тих, що їх прогонять від праці.

Отак бачити все те й пережити — стає важко. Мимохіть ісаується думка в кожного робітника, й доки воно так буде? Невже-ж довго? Мабуть до того часу, як організована сила робітників аресте, клясна свідомість поглибитесь, тоді й робітники самі змінять оцей вишис зневидажений лад визиску й гнету. Треба лише цей час приспінити, вступаючи усякі бося і обираючи заробітчану платню тим робітникам, які стоять ще деякий час при станку праці. Вони заставляють робітників працювати дов-

го, за спід-ап системю, за якнайменшу плату. От вийти-б лише працю по ресторанах.

НЕ МОГЛИ ПОПИ РОЗІГНАТИ РОБІТНИКІВ КВЕБЕКУ, ТІМ ПОМОГЛА ОЗБРОЄНА ПОЛІЦІЯ

Іст Виндзор, Онт.
В пошукуванні за роботою, я заїхав до міста Квебек. Я дуже жалую, що оті пани зі сніно-жовтого замітку не опиняться хоч один-однівісний раз в такому становищі безробітного й не битують трена в погоні за роботою з одного місяця в друге.

А тоді вони певно не писали б брехіви у своїх издауваннях “Українських Голосах” та “Канадійських Фермерах”, що в Канаді не мають роботи лише ті, що не хочуть сази нічого робити.

В той час, як я прибув до міста Квебеку, там будувалася великий тунель. Коло його працювало понад 50 робітників. Недалеко від них стояло до 300 безробітних французів зі залізничними штабами й кнiami по від офісом праці. В їх сліду пов-

рідня заморюються в голоді, а таких як він, є тисячі в тій місцевості. Я оглянувся, подивився на отих виголоділїх робітників, яких стояло біля мене понад 300 й мені-стало страшно від їхнього зовнішнього вигляду. Я у своїй життю ще не бачив таких виголоділїх, виснажених аморю робітничих обличчів, як це бачив у тих французьких робітників. Коли я так приглядався їм зблизька, аж бачу, прибуло до тих робітників більше десятка французьких поїв. Оті поїви стали втєворювати французьких робітників, щоб вони не робили “бунту”, бо бунт є заборонений самим богом, мовляв, хто бунтуєтья проти влади, той бунтуєтья і проти бога. І робити бунти не пристало вірним католикам, якими є вони, французькі робітники. Й ще дечого на балакали оті поїви тим робітникам, відмовляли їх від тієї роботи за працою. Коли ж це не помагало, поїви стали вмовляти робітників, що вони “попросять пана єперінтендента і він найде для них роботу”. Однач, французькі безробітні не дались обманути своїм поївам і стояли даї з грібною поставою, домагаючись праці.

Ф. Б. Порт Артур, Онт.

ЗА КЛОБАМИ УВІГНАЛИСЯ ПОЛІЦЕЙСЬКІ ПОГРОМЩИКИ ПОМІЖ БЕЗРОБІТНИХ ФРАНЦУЗІВ...

Не вєкучаши нічого, пішли поїви теж. За якої пів години увігнались поліцейські погромники й клобами стали відгонити робітників з-під офісу. Й мене теж прогнала відтам та сама поліція.

На другий день рано пішов я знов до того самого офісу й застав вже чимале число поліцейців, що кругом обступили робітників. На перті вийшов з офісу бося і став вибирати робітників до роботи. Ходив поміж робітниками як агітник на торговці поміж безагоми й став вибирати робочий товар. Він вибрав 20 робітників наймодельших, здоровіших, нових свіжих сил. А решту робітників поліція відігнала геть з-під офісу компанії.

Отих робітників поліцеїми сторожили, побоюючись, щоб французькі безробітні не побігли тих робітників, що працюють. Отих робітників сторожила поліція навіть вчас почі і в праці. І я працював між тими робітниками, чимало надивився на їхню нужду й злиденне життя. Поробив я місяць і компанія застановила обі машини в праці.

Я за час того побуту в Канаді працював вже поміж робітниками усяких націй, но ніде мене не довелось стрічати ще таких клясєво несвідомих робітників, як тут, у Квебеку. Скрізь повно церков, повних багачів. Вони ходять ситі, як ті фаранові воли. Здорові вони, з повним, гнубим обличчям та черваням.

Якось я скітав одного французького робітника, чому у них такі вишарпєні поїви, а робітники такі худі-голоді, прибиті нуждою й злидннями. Отой робітник став-з якоюсь гордістю розказувати про усі ті “свої” католицькі церкви й їхні багачіста.

От як би так заставити отих ситих поїв копати дічи разом з нами, тоді вони аналі б, що вартує праця робітника — заговорив я до того робітника. Отой робітник як визирився на мене, вхопив за щупало й до мене. Щастя, що я відєкочив, а то було б мені попадо від отого обєрвця чорної рати.

— Як смієш осквернювати католицьку віру — кричав він до мене, счервонівши увесь. Я більше не заходив з ним у ту розмову й він теж більше не балакав зі мною. Мені насувалясь

Карпатський.

було сего найголовнішого бося в дорогу, бажаючи йому все-го найкращого за його брудну, скебську роботу.

Цей самий бося підписав єгрімент аї скебамі в Меркол, Ал-берта, супроти волі великої більшости, бо було 56 проти таку угоди, а 18 скебів на чолі з їхнім ватажком Ловетом і бо-сом тутешньої майни єгрімент підписали вже на два роки. Це така “демократична” більшість.

Той самий бося отримав ще від скебів 150-доларовий золотий годинник, а босяха єрїбу по-судину за те, що підписав дво-річну угоду на шкірдеретта з отих же скебів.

Було це підчас забави з танцями, коли скебський комітет вручив йому золотого годинника, а зробивши це, зажадав, щоб бося подякував своїм пахоткам за їхню особачу вірність і привязаність до нього, та це за так дорогий подарунок. Бося рад-не-рад рїшився піійти до підвищення з наміром подякувати своїм підданям за їхню галючу, скебську роботу. За кілька хвилин бося вже оглядав своїх рабів з підвищення. Облава-шись кілька разів, сказав, що “цього дня” й повторив це “цього дня” разів за п’ять (нін мабуть хотів сказати їм, що цього дня, це останій його з ними забава), а потім знов обє-зався ще кілька разів і на тому подякування закінчилося за 150 доларовий годинник і єрїбу по-судину.

БАТАЖОК СКЕБІВ ОТРИМАВ ЗОЛОТИЙ ГОДИННИК ЗА СКЕБЬСКУ РОБОТУ

Меркол, Алта.
На першого жовтня працювали

На першого жовтня скебів вже виправдали свого бося до побуду. Розуміється, що з бан-дою і ще й з якою. Грали на скебській парті та й співали по-хвалних, несвіащених пієнь. Співали, аж були похрипли.

НА СПЛАТУ ДОВГУ УРД В ІСТ КИДОНАН ЗЛОЖИЛИ СВОЇ ЖЕРТВИ

Іст Кидонан, Ман.
Жерти, зложені на сплату дову

Укр. Роб. Дому в Іст Кидонан, вчас підпискування дев’ятої рїчки на 21 вересня 1930 року.
По \$25.00: Віділа РЗТ з Іст Кидонан, в тов. Я. Барнський; Віділа Жин-сексї ім. С. Мельнича \$15.00; по \$10.00: К. Корчунський, Н. Доуїч, І. Прухак, Софія Колосубська, П. Ша-фринський, Андришук, Н. і Михална Мірон; по \$5.00: Ю.Гладі, Ф. Про-копко, Н. Н. Т. Тимчичин, М. Федір-чук, М. Болдариук, А. Фенд, О. Ку-дичин, Тека Корчунський, П. Кушнер, М. Колосубський, А. Стєць, Ф. Фанс; Н. Тимчичин \$2.50; по \$2.00: Ф. Ківах, А. Бігайко, Ів. Чехіта, Катерина Про-щак, Юлія Шафранька, Олена Іван-чико, Т. Болдариук; по \$1.00: Г. Панчичак, Гена Доуїч, Ів. Кашчи-нин, Гр. Кошак, Д. Лехман, С. Діле-чук, В. Деркач, В. Іванчик, Анна Бі-гайко, Анна Деркач, О. Стака, Варка Бортей, Т. Дейчакоский, Марія Бла-жеська, І. Соляницький, Л. Сторук, М. Шакаїна; по 50 ц.: Оєні Стака, Н. Н. А. Трисаньська, А. Панчичак 40 ц.; по 25 ц.: В. Свичин, Ів. Кошк, В. Ко-шк.

Жерти в кофертах насїлао \$236.15 з віталій колекти прибуло при двер-ках \$14.16 — разом \$250.31.
Усім жертводавам за їхні жерти щиро дякує зарід ТУРФДім.

П. Г.—ов.

жертви, зложені на сплату дову

Укр. Роб. Дому в Іст Кидонан, вчас підпискування дев’ятої рїчки на 21 вересня 1930 року.

По \$25.00: Віділа РЗТ з Іст Кидонан, в тов. Я. Барнський; Віділа Жин-сексї ім. С. Мельнича \$15.00; по \$10.00: К. Корчунський, Н. Доуїч, І. Прухак, Софія Колосубська, П. Ша-фринський, Андришук, Н. і Михална Мірон; по \$5.00: Ю.Гладі, Ф. Про-копко, Н. Н. Т. Тимчичин, М. Федір-чук, М. Болдариук, А. Фенд, О. Ку-дичин, Тека Корчунський, П. Кушнер, М. Колосубський, А. Стєць, Ф. Фанс; Н. Тимчичин \$2.50; по \$2.00: Ф. Ківах, А. Бігайко, Ів. Чехіта, Катерина Про-щак, Юлія Шафранька, Олена Іван-чико, Т. Болдариук; по \$1.00: Г. Панчичак, Гена Доуїч, Ів. Кашчи-нин, Гр. Кошак, Д. Лехман, С. Діле-чук, В. Деркач, В. Іванчик, Анна Бі-гайко, Анна Деркач, О. Стака, Варка Бортей, Т. Дейчакоский, Марія Бла-жеська, І. Соляницький, Л. Сторук, М. Шакаїна; по 50 ц.: Оєні Стака, Н. Н. А. Трисаньська, А. Панчичак 40 ц.; по 25 ц.: В. Свичин, Ів. Кошк, В. Ко-шк.

Жерти в кофертах насїлао \$236.15 з віталій колекти прибуло при двер-ках \$14.16 — разом \$250.31.
Усім жертводавам за їхні жерти щиро дякує зарід ТУРФДім.

жертви, зложені на сплату дову

ВЕНКУВЕР, Б. К.

З нагоди закінчення читання книжки “Товї Громота” відбувється в рамєні Оєвітком виторко, 4-го листопа-да 1930, в годин 8-їй вєчером в Укр. Роб. Дому **БЕНКЕТ**. Програма багата: рецєзї і зїги з читанки, промови, спів, орєкєст і співачка вєчєра. Вступ вільний. Ми клясємо Вас, членів і член-кинь всіх роб. організацій у Венкувер, як також і симпатиків прийти і допом-чити, щоб цей повний вїднїчний вєчєр в історії робітничої організації в Вен-кувер ніяк як найєвчєшє. Цей вєчєр включиться в програму ли-стопадавої кампанії.
Оєвітком.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

найбільшої української робітничої за-пмогою організації в Канаді, щоб разом з другими робітниками забезпечити себе на випадок недуги або калїцтва, а своєю сімою, або тих кого удержує на випадок смерті.
ТАКОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ, ЩО ДОПОМОЖЕ ВАМ Є:
РОБІТНИЧЕ — — —
— — ЗАПОМОГОВЕ — —
— — — ТОВАРИСТВО

Воно виплачує своїм членам у випадку хороби або калїцтва: по трьох місяцях приналежності до організації по 7 долларів тиєсно через десть тигів в році; після одного року приналежності до організації по 10 долларів і 50 центів через 10 тигів в році. Якщо хорий член не вудіає за десть тигів, то може ще дістати половину тої запомоги через додаткових п’ять тигів. На випадок смерті члена РЗТ виплачує його спадковцям: в першому році, по шістьох місяцях приналежності до організації, 100 долларів; в другому році 200 долларів; в третьому 300 долларів; в четвертому 400 долларів; в п’ятому і дальших роках 500 долларів. Вступна вкладка в РЗТ вносить 1 доллар і місячна членська вкладка вносить тільки 1 доллар для мущин, а 50 центів для жінок. Жінки, що платять половину вкладки, тоб-то 50 центів місячно, мають право до повнони запомоги та посьмертного.

Робітничє Запомогєвоє Товариство має по цілій Канаді 114 ВІДДІ-ЛІВ, а в них ТИСЯЧІ ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНЬ.

За час свого існування, від кіни 1922 року до кіни місяця серпня 1930 року РЗТ виплатило вже \$150,271.65 ЗАПОМОГИ своїм членам та членкиням і \$17,942.20 ПОСМЕРТНОГО.

РЗТ купує близько Вінніпєгу в Паркеїя фарму і два прекрасні будинки на приїт для старих і на сиротничий для оєривлїх робіт-ничих та фермерських дітєв. Приїт і сиротничий вже вїдрєто 31-го серпня 1930 р. і до сиротничий вже прийто кільканиєрє дітєв і дальше приймаєтьясь.

РЗТ допомає теж вивольніти бороблї труаїянцї з культурно-освітній праці робітничих та фермерських організацій і взагалї дбає по добро працюючих.

Місцьє жовтєвє є призначений на кампанїю за новими членами і кожний робітник та робітничка матимуть змогу в місцевостях, де є наші віддїли вступити до організації. Робітники та робітнички, які знаходятья в місцевостях, де ще немає віддїлу, можуть такий заснувати, якщо знайдетья не менше сім осіб, що бажать стати членами РЗТ. Якщо в даній місцевості нема сім осіб, щоб можна заснувати віддїл, то такі робітники можуть писати по більшї інформаци, як їм стати членами, до Головного Заряду РЗТ на адресу:

WORKERS BENEVOLENT ASS'N
Cor. PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.
WINNIPEG — MANITOBA

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР В ЕДМОНТОН, АЛТА.

Оєним подаємю до відома всім членам і членкиням наших організацій, які гуртуютья при Укр. Роб. Домі, а зокрема робітничтву міста Едмонтона, що відділ Жин-сексї ТУРФДім в Едмонтон, Алта., влаштує

В ЧЕТВЕР І ПЯТНИЦЮ, 30 І 31 ЖОВТНЯ
В УКР. РОБ. ДОМІ, 10628—96 ВУЛ.

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР

Просимо всіх узяти якнайактивнішу участь в цьому базарі й прийти з поміччю, як моральною, так і матеріальною. Вєсь прихід з цього базару призначений на піддержку Укр. Роб. Двоцї Школи й діточї біблі-отєки. Тому просимо всіх товаришок і товаришів щиро віданєстья до цьог та важної справи.

На базарі можна буде дістати по танщїй ціні рїкні гарні річи ручної і фабричної роботи. Крім цього, в четвєр від години 8.30 вєчером буде пригравати доб-їрна музика-орєкєстра. Вступ у четвєр від години 7-їй вєчером по 35ц. На ці вступні тикєти не тільки можна буде гарно забавитися, але також виторати гарні річи, які членкинь відділу Жинсексїї приготувалють, щобн всі буали з них задоволені.

То ж просимо не забувати за ці днї: **ЧЕТВЕР І ПЯТ-НИЦЯ, 30-го і 31-го ЖОВТНЯ 1930 р.** Приходїть чи-сєсно. Всіх радо вітаємо.

Базаровий Комїтет.